

двама мжже: единиятъ е старъ, а другиятъ — новъ. Всъки мжжъ има две жени: стара и нова. Отъ кого се оплакватъ: отъ стария мжжъ и старата жена, или отъ новия мжжъ и новата жена? Думата „жена“ произлиза отъ думата „зeo“ — животъ. Лошата жена произлиза отъ лошия, отъ стария, покваренъ животъ. Когато умътъ се съедини съ живота, ражда се мжжътъ. Следователно, мжжътъ и жената се съединяватъ, за да се развиваатъ. На сѫщото основание, ако житното зърно не се посади въ земята, нищо ново нѣма да придобие. Когато нѣкой пита, защо хората се женятъ, казвамъ: Женитбата е необходима, за да се развиваатъ мжжътъ и жената, да придобиватъ нови качества и да изучаватъ Божиите закони. — Может ли безъ женитба? — Въ широкъ смисълъ на думата безъ женитба, т. е. безъ развитие на земята не може. Като е дошълъ на земята, човѣкъ се оженилъ вече. Духътъ му се е свързалъ съ плътъта. Духътъ е жененъ за плътъта. Който не иска да се жени, не трѣбва да дохожда на земята. Женитбата трѣбва да става правилно, за да се раждатъ добродетели, възвищени и добри дѣла.

Свѣтътъ се нуждае отъ добродетели, отъ велики дѣла. Какво виждаме днесъ? Свѣтътъ е пъленъ съ деца на старото, на безлюбието. И следъ това всички се оплакватъ отъ децата си и казватъ: Не трѣбва човѣкъ да се жени. Когато направи човѣка, Богъ го създаде мжжки и женски полъ. Думитъ „мжжки и женски полъ“ подразбираятъ любовъта и обичъта. Мжжътъ представя любовъта, а жената — обичъта. Мжжъ, който не люби, не е истински мжжъ; жена, която не обича, не е истинска жена. Това е велика истина, която засъга едновременно и мене, и васъ. Мжжътъ трѣбва да бѫде облѣченъ съ нова дреха — съ дрехата на любовъта, а жената — съ дрехата на обичъта.

Ето защо, когато дохождатъ при мене мжже и жени да се оплакватъ едни отъ други, понѣкога съмъ мекъ и добъръ къмъ тѣхъ, а понѣкога — строгъ. Когато съмъ строгъ, съ това искамъ да имъ кажа да съблѣкатъ старитѣ си и нечиести дрехи и да облѣкатъ новитѣ: мжжътъ да облѣче дрехата на любовъта, а жената — дрехата на обичъта. Когато съмъ добъръ и мекъ, проявявамъ Божието тѣрпение и си казвамъ: Щомъ Богъ